



Мукачівський державний університет
Кафедра туризму і рекреації



Організація туризму (Організація анімаційної діяльності)

методичні рекомендації до вивчення дисципліни

для студентів денної та заочної форм навчання
спеціальності 242 «Туризм»
ОС «Бакалавр»

Мукачево
МДУ 2018

УДК 338.48(072)(0758)

*Розглянуто та рекомендовано до друку науково-методичною радою
Мукачівського державного університету
протокол № 11 від 26 березня 2018 р.*

*Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри туризму і рекреації
протокол № 13 від 26 лютого 2018 р.*

Укладачі

О.В. Касинець – ст. викладач кафедри туризму і рекреації МДУ

Н.С. Кампов – ст. викладач кафедри туризму і рекреації МДУ

Рецензент

К.е.н., доцент кафедри готельно-ресторанної справи Гоблик-Маркович Н.М.

О-64 Організація туризму (Організація анімаційної діяльності): методичні рекомендації до вивчення дисципліни для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності 242 «Туризм» ОС «Бакалавр» / укладачі: О.В.Касинець, Н.С.Кампов (к-сть д/а – 1,52)

Методичні рекомендації до вивчення дисципліни Організація туризму (Організація анімаційної діяльності) містять перелік питань за темами дисципліни, вихідні дані щодо їх вивчення; контрольні і домашні завдання для підготовки до семінарських (практичних) занять та СРС студента; питання та завдання для самоконтролю і контролю досягнутих результатів навчання; список рекомендованих джерел.

© МДУ, 2018

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Зміст питань за темами, модулями дисципліни та методичні вказівки щодо їх вивчення.....	6
Контрольні і домашні завдання для СРС.....	20
Питання та завдання для самоконтролю та контролю досягнутих результатів навчання.....	26
Критерії оцінювання СРС.....	34
Список рекомендованих джерел.....	36

ВСТУП

Освітньо-професійною програмою підготовки фахівців професійного спрямування «Туризм» передбачається вивчення блоку професійно-орієнтованих дисциплін, до якого належить дисципліна «Організація туризму (Організація анімаційної діяльності)».

Метою вивчення дисципліни є опанування теоретичними, професійними знаннями та практичними навичками щодо організації анімаційних послуг в туризмі.

Предметом вивчення дисципліни є принципи організації дозвілля туристів, особливості туристичної та рекреаційної анімації.

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

1. Дослідження основних підходів та критеріїв класифікації підприємств дозвілля.
2. Дослідження сутності, значення та передумов зародження анімації в туризмі.
3. Визначення особливостей роботи аніматорів з різними категоріями туристів.
4. Вивчення особливостей складання анімаційних програм.
5. Отримання практичних навиків розробки анімаційних програм різного спрямування.

Після вивчення дисципліни «Організація анімаційної діяльності» студенти повинні **знати:**

- загальні поняття, мету, завдання анімації в туризмі;
- передумови виникнення туристської анімації;
- основні види анімаційних послуг;
- складові елементи анімаційних програм;
- технологію створення анімаційних програм;
- поняття, сутність і функції менеджменту рекреаційної анімації;
- загальні вимоги до підготовки туристських аніматорів;

вміти:

- забезпечувати організацію дозвіллевого обслуговування туристських підприємств;
- створювати програми анімаційного обслуговування туристських підприємств;
- створювати тематичні анімаційні програми для методичного забезпечення обслуговування туристських підприємств;
- створювати комплексні розважальні програми для школярів, студентів, молоді і людей різних вікових груп;
- забезпечувати збільшення рентабельності туристських підприємств за рахунок збільшення обсягу надання анімаційних послуг.

Місце в структурно-логічній схемі: Навчальна дисципліна «Організація туризму (Організація анімаційної діяльності)» є складовою частиною загального навчального плану вивчення професійних дисциплін: «Основи

туризмознавства», «Організація туристичних подорожей», «Туристичне краєзнавство», «Організація екскурсійної діяльності», «Туроперейтинг».

Загальні компетентності: здатність застосовувати знання на практиці; здатність до прийняття рішень; здатність до аналізу та порівняння отриманої інформації з іншими джерелами; дослідницькі навички; базові знання в туристичній галузі, необхідні для освоєння фахових дисциплін; базові уявлення про процеси в суспільстві, які на сучасному етапі впливають на розуміння основних понять та явищ, які охоплює дисципліна.

Фахові компетентності: уміння забезпечити організований відпочинок та активне дозвілля; створювати програми анімаційного обслуговування туристів.

ЗМІСТ ПИТАНЬ ЗА ТЕМАМИ, МОДУЛЯМИ ДИСЦИПЛІНИ ТА МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ЩОДО ЇХ ВИВЧЕННЯ

Тема 1. Основи організації анімаційних послуг в туризмі

Поняття дозвілля. Місце дозвілля в структурі бюджету часу людини. Ознаки дозвілля. Мета дозвілля. Характеристики процесу розваг. Фактори, що впливають на вибір розваг.

Класифікація підприємств індустрії дозвілля та розваг: вітчизняний та закордонний підходи.

Передумови виникнення анімації в туризмі.

Типологія анімації в туризмі: туристична анімація, рекреаційна анімація.

Функції туристичної анімації: адаптаційна, стабілізуюча, оздоровча, інформаційна, удосконалююча, рекламна.

Модель фахівця туранімації. Закордонний досвід підготовки фахівців з анімаційної діяльності. Вимоги до аніматорів. Трудогорама професії тураніматора. Графік роботи аніматора.

Вихідні дані для вивчення теми

Дозвілля - це сукупність занять у вільний час, за допомогою яких задовольняються безпосередні фізичні, психічні і духовні потреби, в основному відновлювального характеру.

Завдання дозвілля: відновлення духовних та фізичних сил, розвиток культури людини, виховання, формування оптимістичного настрою, формування і розвиток особистості.

Фактори, що обумовлюють вибір розваг: психологічні особливості людини, демографічні, соціально-групові, рівень розвитку індустрії дозвілля, рівень інформованості населення, наявність вільного часу, спосіб життя людини, рівень культури людини, рівень доходів населення.

Індустрія дозвілля: підприємства, для яких дозвілля додаткова діяльність: туристичні підприємства, засоби розміщення туристів, підприємства харчування; підприємства, для яких дозвілля основний вид діяльності: підприємства з яскраво вираженим розважальним характером, видовищні підприємства, спортивно – видовищні підприємства, культурно – масові підприємства; підприємства, для дозвілля побічна діяльність: промислові підприємства, народний промисел, будівництво.

Підприємства дозвілля: спортивно-видовищні підприємства (спортивні клуби басейни катки, інші); розважальні підприємства казино зоопарки, цирку, парки, ігротеки); видовищні підприємства (театри, кінотеатри, телебачення та радіомовлення); культурно – просвітницькі підприємства (бібліотеки, музеї, клуби інші).

Класифікація форм дозвілля у сфері туризму: 1. Специфічні форми сфери туризму (екскурсія, похід, експедиція, подорож, пробіг, рейд, зліт, мандрівка, круїз та ін.). 2. Художньо-масові форми дозвілля як об'єкти туристичних маршрутів (олімпіада, карнавал, фестиваль, огляд, вернісаж, виставка, ярмарка,

гуляння, форум). 3. *Інформаційні форми культурологічної діяльності* (бесіда, конференція, диспут, лекція, семінар, симпозіум, огляд, асамблея, круглий стіл та ін.). 3. *Традиційні народні форми дозвілля* (свято, обряд, ритуал, фестини, вечорниці, фольклорна програма, рив'єра, турнір та ін.). 4. *Художні бізнес-програми* (бізнес-клас, презентація, прийом, фуршет, бізнес-тур, аукціон, казино, шоу та ін.). 5. Сучасні форми культурно-розважальної діяльності (салон, концерт, атракціон, видовище, конкурс, вікторина, ігротека, відео-дискотека, бал та ін.).

Зміст туристичного дозвілля: культурне споживання; самоосвіта; задоволення потреб у різних формах неформального спілкування; культурно-творчі заняття; задоволення екологічних потреб (спілкування з флорою і фауною); фізкультурно-оздоровчі заняття; розважальна діяльність.

Рекреаційна анімація - вид дозвіллевої діяльності, спрямованої на відновлення духовних і фізичних сил людини; комплекс активізуючих культурно-розважальних програм, що сполучається з лікувально-оздоровчими програмами у межах рекреаційно-туристичного закладу.

Рекреаційна анімація: дозвіллева анімація, туристична анімація, готельна анімація, анімаційні туристичні маршрути, додаткові анімаційні послуги в технологічних перервах.

Туристична анімація - різновид туристичної діяльності, що здійснюється у туристичному підприємстві (туркомплексі, готелі), на транспортному засобі (круїзному лайнері, поїзді, автобусі тощо) або в місці знаходження туристів (театрі, парку міста тощо), що залучає туристів до різних заходів у спеціально розроблених програмах дозвілля.

Готельна анімація - комплекс рекреаційних послуг, пропонованих анімаційною програмою в закладах розміщення.

Види туристичної анімації: анімаційні туристичні маршрути та додаткові анімаційні послуги.

Анімаційні туристичні маршрути - цільові туристичні поїздки заради однієї анімаційної програми чи безперервний анімаційний процес, розгорнутий у просторі у формі подорожі, переїзду від однієї анімаційної послуги (програми) до іншої, які надаються в різних географічних точках. Рочестерський фестиваль сажотрусів (Англія), Святкування Дня винахідника (19 вересня) у Буенос-Айресі, Карнавал у Ріо-де-Жанейро (Бразилія), Свято пива (Німеччина), Свято холодного чаю (США), Свято черепах (Таїланд), карнавал шоколаду в Мон-Більярі (Франція),

Додаткові анімаційні послуги у технологічних перервах - це програми, призначені для підтримки основної туристичної послуги і необхідні за обставин, обумовлених переїздами, затримками в дорозі, в разі негоди тощо.

Основні принципи організації процесу розваг: добровільний вибір розваг, попередня підготовленість до споживання розваг, необмежений перелік видів розваг, зміна видів розваг, дотримання періодичності споживання розваг, комбінування розваг з іншими заняттями (наприклад відпочинок і розвага, спорт і розвага, розвага і навчання).

Передумови розвитку туристської анімації. Організація дозвілля зі стародавності до наших днів, розваги стародавніх греків, дозвілля в стародавніх римлян, дозвілля в Середньовіччі, на Русі із древніх часів до наших днів.

Види анімації як елементу анімаційних програм: анімація в русі, анімація через переживання; анімація через спілкування; анімація через заспокоєння; культурна анімація; творча анімація.

Вимоги до аніматорів в туризмі (таблиця 1, 2).

Таблиця 1

Трудограма професії тур аніматора

Складові трудограми	Опис праці тураніматора
Призначення професії, її роль у	Організація дозвілля, створення й реалізація дозвіллевих програм
Поширеність професії (установи, типи для даної професії)	Готелю, турбази й туркомплекси, табору відпочинку, туроператорські фірми, бюро подорожей й екскурсій, станції юних туристів, турклуби й т.д.
Предмет праці	Людина
Засоби праці	Комп'ютери з банком типових сценаріїв, програм; спецобладнання (для спортивного туризму, видовищних заходів й 8н..)
Умови праці	Психологічна й соціальна безпека, наявність сприятливого мікроклімату в професійному середовищі. Залежно від напрямків діяльності: під час екскурсій, у приміщенні, на транспорті, на відкритих площадках і т.д.
Організація праці	Складання й реалізація дозвіллевих програм і заходів, створення банку типових сценаріїв і програм
Продукт праці (або його результат)	Індивідуальні або групові програми відпочинку, повністю задовольняючі запити споживача
Можливі рівні професіоналізму	1-й рівень – функціонери анімаційних заходів (екскурсоводи, груповоди, провідники, інструктори по видах спортивного самодіяльного туризму, методисти й т.п.). Проводять заходу, заплановані в програмі 2-й рівень – організатори туристських заходів (зльотів, походів, екскурсій, поїздок й 8н..). Складають сценарії проведення заходів, планують комплекс послуг, пов'язаних з ними 3-й рівень – менеджери-фахівці. Здійснюють управління анімаційною діяльністю туристського підприємства, складають комплексні анімаційні програми
Права тураніматора	Соціальні гарантії оплати праці й відпустки. Тому що особливе навантаження доводиться на туристські сезони, відпустку в тураніматора планується на міжсезоння
Обов'язки представника даної професії	Дотримання професійних етичних норм, виконання посадових функціональних обов'язків Відповідальність за життя й здоров'я людей під час проведення заходів
Позитивний вплив професії на	Можуть бути повною мірою реалізовані творчі й організаторські здатності

Туроператор повинен знати: теоретичні основи туризму (туризмологію) та досконало володіти практичними вміннями і навичками з спортивно-оздоровчого туризму; психолого-педагогічні аспекти розвитку особистості; теоретичні й методологічні основи анімаційної діяльності в туризмі й інших видах рекреаційної діяльності в сфері дозвілля, історію її становлення та формування; медичні та психолого-педагогічні основи для проведення анімаційної діяльності з соціально-незахищеними верствами населення та особами з особливими потребами; *вміти:* розпізнавати й аналізувати потреби та інтереси; спрямовувати клієнта на прийняття самостійних рішень (але таких, які не суперечать морально-етичним, соціокультурним, етногеоекологічним та психолого-педагогічним основам); володіти організаторськими здібностями; координувати та направляти діяльність своєї команди; бути комунікативним, здатним до співчуття та розуміння, ініціативним та творчим у вирішенні соціально-культурних проблем особистості, здійснювати психолого-педагогічну діагностику, мати навички проведення соціологічних досліджень; організовувати та проводити різноманітні заходи для різних соціально-демографічних угруповань населення тощо (таблиця 2).

Таблиця 2

Модель фахівця туранімації

Вид професійної діяльності	Особистісні якості тураніматора	Кваліфікаційні вимоги (спеціальні знання й уміння для даного виду діяльності)
Спортивно-туристська	Спритність, спостережливість, якості природженого лідера	Знання: вітчизняного й закордонного досвіду спортивного туризму, організаційної структури професійної діяльності в сфері спортивного туризму, методів і засобів проведення методичної роботи в області спортивного туризму Вміння: організувати спортивно-туристську діяльність, застосовувати в ній новітні досягнення, сучасні засоби й устаткування, розробляти туристські дозвіллієві програми й маршрути
Фізкультурно-оздоровча	Фізична тренованість, спритність	Знання: вітчизняного й закордонного досвіду масової оздоровчої роботи, організаційної структури професійної діяльності, методів і засобів організації фізкультурно-оздоровчої діяльності Вміння: організувати фізкультурно-оздоровчу діяльність, з позицій сучасних досягнень психолого-педагогічної науки й передової практики розробляти індивідуальні й групові дозвіллієві програми для населення
Видовищно-розважальна	Комунікабельність, артистизм, емоційність	Знання: туранімації, основ театрального мистецтва, режисури й інших спеціальних дисциплін, організаційної структури професійної діяльності Вміння: організувати видовищно-розважальні заходи, застосовувати на практиці знання по рекреалогії, валеології, туранімації, розробляти й реалізовувати видовищно-розважальні програми для населення

Пізнавально-екскурсійна	Пам'ять, естетичний смак, інтелект	<p>Знання: історії світової й художньої культури, екскурсознавства, релігієзнавства й краєзнавства, а також організаційної структури й змісту професійної екскурсійної й музейної діяльності.</p> <p>Вміння: визначати загальні й конкретні цілі й завдання екскурсійної діяльності як складової частини гармонійного розвитку особистості, проводити агентсько-операторську й методико-екскурсійну роботу, маркетингові дослідження, конструювати цикли музейно-екскурсійного обслуговування, програмувати туристсько-екскурсійну діяльність</p>
-------------------------	------------------------------------	---

Тема 2. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах

Характеристика підрозділів, що надають анімаційні послуги. Фактори, що впливають на кількість та склад закладів дозвілля в готелях і туристичних комплексах. Склад анімаційної команди готелів та туристичних комплексів.

Класифікація туристів. Психодіагностика туристів. Особливості роботи з туристами різних категорій. Форми роботи з різними віковими групами відпочиваючих. Класифікація туристів за ставленням до влаштування дозвілля. Національні особливості туристів та їх врахування при складанні анімаційних програм. Анімаційні програми для сімейного дозвілля.

Матеріальна база анімації: перший, другий, третій рівні. Готельні анімаційні послуги та програми. Вимоги до побудови анімаційних програм. Напрями і програми туристичної анімації. Етапи формування анімаційних програм. Сценарій анімаційної програми: поняття, різновиди. Монтажний лист. Сценарний план. Сюжетний хід. Композиційна побудова анімаційної програми. Мізансцена анімаційної програми.

Вихідні дані для вивчення теми

Особливості готельної анімації: проектується, організується й проводиться самим готелем, туркомплексом згідно зі споживчим інтересом, що вивчається на основі анкетних опитувань й особистого контакту персоналу готелю з гостями, а також згідно з наявним досвідом обслуговування гостей у своєму й в інших готелях.

Основні вимоги до побудови анімаційних програм: 1) програмами повинні бути охоплені всі способи дозвілля; 2) реалізація програми повинна перевершити очікування гостей; 3) програми повинні забезпечити розслаблюючу, приємну обстановку; 4) щорічно програми повинні змінюватися для задоволення зростаючого бажання й очікування гостей, особливо завсідників; 5) для досягнення адаптивності необхідно забезпечити баланс між стандартизацією (загальними елементами) програми і її неповторністю (ексклюзивними елементами); 6) програма кожного дня повинна містити сюрприз, інтригу, пропонувати одночасно 3-4 заходи й відповідати різним бажанням й інтересам; 7) програма повинна бути ненав'язливою, але захоплюючою.

Структура й кадровий склад анімаційної служби туркомплексу чи готелю залежать також від його величини й типу, функціонального

призначення й номенклатури технічних анімаційних систем, географічного розташування, концепції й програм анімації й інших факторів.

Класифікація туристів: за віком: 0-2 року - інфанти (грудні діти); 3-8 років - діти-дошкільники; 9-18 років - підлітки-школярі; 18-25 років - молодь, студенти; 26-64 року - дорослі люди; 65 років і більше - люди похилого віку, пенсіонери; *за етнічною приналежністю, за статевою ознакою.*

Класифікація туристів за їх відношенням до проведення дозвілля: ініціативні туристи, ділові люди, «вузькоспеціалізовані» туристи, активні туристи, пасивні туристи, непоправні скептики й буркуни.

Матеріальна база анімації в туризмі: устаткування для відпочинку на пляжі (водні атракціони, вежі вільного падіння, парасолі, гірки, човни й ін.); устаткування для дитячих майданчиків (гойдалка, каруселі, альтанки, гірки, ігрові й пневматичні атракціони, оформлювальні фігури у вигляді казкових персонажів, надувні карнавальні костюми й ін.); приміщення, меблі й необхідний реквізит й інвентар для міні-клубу (різні настільні ігри, фарби, книжки-розфарбування, пластилін, пазли, набори формочок, ляльки, машинки, кольоровий папір, олівці тощо); устаткування для рухливих ігор і тренажерних залів (спортивні тренажери, екстремальні атракціони, мішені, аксесуари для пейнтболу, бадмінтону, футболу й ін.); приміщення, книги й меблі для бібліотеки; приміщення й інвентар для станцій і пунктів прокату човнів, водних велосипедів, лиж й ін.; приміщення, амфітеатр або обладнану площадку на відкритому повітрі для проведення масових заходів і розважальних шоу; устаткування, декорації й набір костюмів і реквізиту для сцени; проекційне, звукове, сценічне, світлотехнічне й інше встаткування для проведення шоу, дискотек, конкурсів і змагань; ігрові автомати; устаткування й приміщення для більярда, боулінга, казино (якщо останні передбачені).

Анімаційна інфраструктура: спортивна: тенісні корти, баскетбольні, волейбольні й інші спортивні й ігрові площадки, паркові атракціони, віндсерфінг, човни, акваланги, басейни, аквапарки, пляжні бари, таверни, кінотеатри, дискотеки, нічні клуби, боулінг-центри, більйардні, казино, тоталізатори тощо.

Анімаційна програма - комплексно-розважальний захід (або низка заходів), що має своє ідейно-тематичне підґрунтя, зміст і форму.

Типологія напрямків і програм туристської анімації: 1) спортивні, спортивно-оздоровчі, спортивно-розважальні програми; 2) видовищно-розважальні, пригодницько-ігрові програми; 3) пізнавальні, спортивно-пізнавальні, культурно-пізнавальні, екскурсійні, навчальні, аматорські й творчо-трудова програми; 4) комплексні програми, комбіновані з однорідних програм.

Етапи підготовки та проведення тієї анімаційної програми: 1. *Підготовчий:* аналіз пропонованих анімаційних програм; визначення цілей і завдань; вибір місць і часу проведення програми; проектування анімаційної програми з обліком вікових, етнічних й інших особливостей споживачів даної послуги; створення або підбір сценаріїв анімаційних заходів, включених у

програму; складання кошторису витрат на проведення програми; підбор творчих колективів і розподіл обов'язків усередині анімаційних команд; технічні підготовки (підбори матеріальних посібників, закупівлю інвентарю, виготовлення декорацій, костюмів, реквізиту т.д.); установку звукової й світлової апаратури, інших технічних засобів, оформлення сцени, виготовлення фонограм й ін.; проведення репетицій, навчання правилам ігор й ін.; проведення рекламної кампанії намічених анімаційних заходів. 2. *Початковий*: інформування про наявність і зміст анімаційної програми для різних груп і категорій туристів; встановлення контакту, запис на різні анімаційні програми й збір заявок. 3. *Змістовний*: виконання завдань всіх попередніх етапів. 4. *Заключний*: нагородження учасників і прощання з гостями; аналіз проведеної програми; анкетування споживачів з наступним аналізом; робота над удосконаленням програми.

Етапи формування анімаційної програми: сценарна розробка, режисерське втілення сценарію на ігровому чи сценічному майданчику і реалізація ідейно-тематичного задуму сценариста і режисера аніматорами.

Сценарій програми – сюжетно-образна основа анімаційного заходу. Авторський сценарій. Авторсько-компілятивний сценарій. Компілятивний сценарій.

Організаційні, фінансові, художньо-творчі проблеми підготовки програми.

Технологія сценарної розробки анімаційної програми: визначення теми та ідеї анімаційного заходу; опис місця дії (сценічного чи ігрового майданчика); виклад змісту сценічних чи ігрових дій; послідовний виклад усіх дій, що відбуваються на сценічному чи ігровому майданчику і після основної дії, можливі варіанти розвитку подій, що не можуть обмежуватися рамками сценарію (під час масових свят, карнавалів, фестивалів); текст для ведучого (ведучих), зв'язки між номерами, епізодами, ігровими блоками, діалоги і монологи; тексти для кожного виконавця; опис світлових, шумових, кіно- і звуко ефектів; опис і графічне зображення мізансцен, особливо масових, переходів і зв'язків між ними; розробка художньо-декоративного оформлення; виклад передбачуваних прийомів для залучення глядачів до дії (активізації публіки).

Сценарний план - проект майбутнього анімаційного заходу з викладеною послідовністю розвитку дій, а також його основні текстові моменти.

Сюжетний хід - прийом, за допомогою якого реалізується дія і komponується в єдине ціле весь художній і документальний матеріал.

Композиція - організація дії і відповідне розташування матеріалу. Ще Аристотель вимагав, щоб у драмі були початок, середина і закінчення.

Темпоритм анімаційної програми: варіювання впливом на туристичну аудиторію.

Мізансцена анімаційної програми - це своєрідна геометрія сценічної або ігрової дії, що виходить із задуму сценариста-постановника, його ідейного й образного бачення програми.

Тема 3. Організація ігрової та спортивної анімації

Гра як складне соціокультурне явище. Мотивація гри. Позитивний вплив гри на людину.

Форми ігрової діяльності в туристичній анімації: спортивні, дворові ігри, рухливі, настільні, інтелектуальні, азартні, рольові ігри. Ігри за принципом віку учасників: дитячі, юнацькі, молодіжні, для осіб середнього віку, для осіб третього віку, універсальні, сімейні ігри. Ігри за кількістю учасників: масові, групові, індивідуальні, парні, командні ігри. Конкурсні, рольові, активізуючі ігри.

Ігрова програма. Критерії оцінки якісного складу ігрової аудиторії. Оцінка ігрового майданчику ігрової анімації. Оцінка технічних засобів та реквізиту.

Особливості розробки сценарію ігрової програми. Різновиди ігрових майданчиків для ігрової анімації. Особливості підготовки аудиторії до участі у ігровій анімації. Врахування кліматичних умов, пори року при складанні ігрових анімаційних програм.

Методика проведення рухливих ігор: рухливі ігри на спортивних майданчиках, рухливі ігри в басейні. Аеробіка: оздоровча аеробіка, спортивна аеробіка. Побудова програм рухливих ігор.

Вихідні дані для вивчення теми

Гра – це школа спілкування, діючий засіб морального виховання, модель дорослого життя, коли проходить не тільки знайомство з різними професіями, але і оцінка праці; особлива модель поведінки, яка допомагає адаптуватися особистості як у колі сім'ї, так і в оточуючому її соціумі; невимущена діяльність в уявленій ситуації за визначеними правилами.

Основні функції гри: комунікативна (охоплює всіх присутніх, встановлює емоційні контакти; задовольняє потребу в спілкуванні); діяльна виявляє взаємодію людей один із одним і навколишнім світом; компенсаторна (відновлює енергію, життєву рівновагу, тонізує психологічні загрузки); виховна (дозволяє створити цілеспрямоване виховання і навчання; перевіряє і вчить гравця); педагогічна, дидактична (розвиває вміння і навички (тренуються пам'ять, увага, сприйняття різної інформації); прогнозуюча (експериментальна); моделююча (пов'язує дійсне із нереальним); розважаюча (створює доброзичливу атмосферу, перетворюючи науковий захід в захоплюючу подорож); релаксаційна (знімає емоційну напругу, позитивно діє на нервову систему); розвиваюча (коректує дії особистості в ігрових моделях життєвих ситуацій); гедоністична (несе задоволення, насолоду від самої участі у грі, радість, азарт); культуротворча (зіграна одного разу, гра назавжди залишається у пам'яті, як якісь витвір, передається далі як традиція і може бути повторена у будь-який час); естетична (гра будується на ритмі і гармонії, використовує різноманітний художній матеріал (музика, пластика, література, декорації...)).

Форми ігрової діяльності: спортивні ігри; "дворові" ігри; рухливі ігри; настільні ігри; інтелектуальні ігри; рольові ігри; ігри з естради; віртуальні ігри; азартні ігри.

Ігри за віком учасників: дитячі (молодшого, середнього, старшого дитячого віку); юнацькі; молодіжні; для людей середнього віку; для людей третього віку; універсальні (для декількох вікових категорій); сімейні.

Ігри за принципом кількості учасників: масові; групові; індивідуальні (парні); командні.

Основні групи ігор: конкурсні; рольові, або театралізовані ігри.

Конкурсні ігри: усі спортивні ігри, як командні, так й індивідуальні: футбол, волейбол, гандбол, водне поло, теніс, гольф, більярд, шахи, армреслінг тощо; більшість рухливих ігор: командні естафети, лицарські турніри, ігри на реакцію, координацію, силу, швидкість тощо; "дворові" ігри: каблучка, квач, жмурки, вибивного, довга лоза (чехарда), король, слон, крокодил тощо; інтелектуальні ігри: вікторини "Що, де, коли?", "Брейн-ринг", "Поле чудес", "Вгадай мелодію", "міста", "асоціації", "слова" тощо; усі азартні ігри: тоталізатор, рулетка, ігри в кості, карти

Комерційні, або інтелектуальні ігри. Виграш залежить більшою мірою від досвіду, умінь й інтелектуальних здатностей гравця й у меншій - від везіння (бридж або преферанс).

Престижні ігри. Результат залежить тільки від майстерності й інтелектуальних або фізичних здатностей гравця (шахи, шашки й спортивні ігри).

Ігрова програма - це комплексний анімаційний захід, в якому різноманітні ігрові форми об'єднуються ідейно-тематичним задумом.

Етапи створення ігрової програми: оцінка якісного складу потенційної аудиторії (її вік, освіту, стан здоров'я тощо), оцінка ігрового майданчика (визначення розмірів і форми ігрового майданчика), наявність і якість необхідних технічних засобів; підбір реквізиту; розробка сценарію ігрової програми (компонування сценарію ігрової програми, формування мізансцен та до організації простору ігрового майданчика тощо).

Тема 4. Музична та танцювальна анімація

Поняття та особливості емоційного впливу музики. Аудиторія музичних анімаційних заходів. Диференційований підхід при розробці музичних анімаційних програм.

Історія зародження музичної анімації. Форми музичної анімації: концерт, музичний фестиваль, музичні конкурси, караоке, салонні музичні заходи.

Класифікація музичних фестивалів: за віковим цензом, за жанром музики, за рівнем професійності виконавців. Різновиди музичних конкурсів: професійні, аматорські, музично-ігрові конкурси. Особливості розробки музичних анімаційних програм в різних закладах розміщення туристів.

Етапи становлення танцювальної культури. Форми сучасної танцювальної анімації: бал, танці під живу музику, дискотека. Особливості

бальної культури. Танці під живу музику як найбільш розповсюджена форма танцювального дозвілля туристів. Особливості анімаційної дискотеки.

Оцінка матеріально-технічної бази танцювальних заходів. Акустична характеристика танцювального майданчика. Різновиди акустики: жорстка, м'яка, оптимальна. Врахування гучності при складанні танцювальних програм.

Вихідні дані для вивчення теми

Основні форми сучасної музичної анімації: є музичні фестивалі, конкурси, концерти, ігри, зібрання та акції членів музичних клубів, музичні заходи в салонах та вітальнях.

Музичний фестиваль - це комплексна анімаційна програма, основним засобом виразності якої є музика.

За віковим цензом: дитячі, молодіжні, фестивалі майстрів (відомих виконавців).

За жанром музики: симфонічна, камерна, джазова, народна, авторська.

За рівнем професійності виконавців: аматорські або професійні.

Фестивалі авторської пісні. Фестиваль самодіяльної творчості.

Караоке як форма музичної анімації.

Концерт – публічне виконання музичних та вокальних творів, а також естрадних, драматичних та хореографічних номерів за певною програмою.

Концерт – чергування та зміну художньо-цілісних номерів різних жанрів, що пов'язані з драматургічною конструкцією, пов'язані між собою певною темою.

Класифікація за віковим, професійним рівнем виконавців, а також за жанром музики, що виконується.

Музичні конкурси. Професійні і напівпрофесійні конкурси музикантів і співаків. Музично-ігрові конкурси в межах туристично-рекреаційного закладу.

Салонні музичні заходи (відбуваються в музичних салонах і вітальнях). Клубні заходи (клуби меломанів, фан-клуби окремих виконавців або стилю музики тощо).

Танець - це складний та багатогранний феномен людської культура який можна зрозуміти лише в єдності біологічного, психологічного, соціокультурного, соціально-психологічного та філософського аспектів.

Етапи становлення танцю: етап первісного танцю, коли за допомогою ритмічних рухів люди "спілкувалися" з духами природи, пізніше - богами; етап формування багатожанрової танцювальної культури. Він відповідає часам стародавніх Греції і Риму; етап становлення вулично-площового танцю Середньовіччя. Він співпадає з початком етапу розшарування танцю за класовою приналежністю; етап формування світського, куртуазного танцю епохи Ренесансу; етап становлення бального елітного танцю нового часу (XVIII – XIX ст.); етап професіоналізації танцювального мистецтва, коли танець стає художньо-творчим товаром (кінець XIX - початок XX ст.); етап посилення впливу науково-технічного прогресу на формування складових танцювальної культури (друга половина XX ст. - XXI ст.).

Основні форми сучасної танцювальної анімації: Бал - стилізований під естетику XVIII-XIX ст. танцювальний вечір). Класичний бал. Бали, які

влаштовуються різноманітними професійними об'єднаннями. Бал-маскарад. Новорічні або різдвяні бали. *Вальс*: повільний і прискорений, європейський (вальс-фантазія, вальс-мазурка), американський (вальс-бостон), новорічні або різдвяні бали. *Танці "під живу музику"* - танцювальна програма у супроводі акомпаніатора або ансамблю музикантів). Клубна дискотека. *Дискотека* - танцювальний захід, формою музичного супроводу в якому є фонограма. Тематична дискотека. Театралізована дискотека. Танцювальна дискотека.

Анімаційна дискотека: танцювально-розважальний вечір з елементами гри.

Тема 5. Специфіка вербальної анімації

Поняття вербальної анімації. Способи впливу на аудиторію за допомогою мови. Поняття візуального каналу (кінетичного коду). Характерні риси вербального спілкування. Необхідність знання іноземних мов при підготовці аніматорів дозвілля. Професійні якості, навички і вміння аніматорів. Імпровізація як найвища форма анімації.

Ораторське мистецтво в анімації. Підготовка аніматорів-розмовників: комплекс вправ для дихання, гімнастика для м'язів обличчя, артикуляційна гімнастика. Вправи для досягнення м'язової свободи.

Форми сучасної вербальної анімації та їх характеристика. Монолог, діалог, дискусії, диспути, суперечки, лайки, бесіди, обговорення, творчі зустрічі, лекції, розповіді. Тематика лекцій та врахування аудиторії при складанні вербальної анімаційної програми.

Вихідні дані для вивчення теми

Вербальна анімація - комплекс активізуючих, комунікативних заходів, основним засобом виразності яких є слово.

Способи впливу на аудиторію за допомогою мови: інтонація живої мови, візуальний канал або кінетичний код (сукупність міміки, жесту, руху). Характерні риси вербального спілкування: пряма комунікація, адресність спілкування, оперативність і доступність інформації.

Професійні якості, навички і вміння аніматора: ерудиція, висока загальна культура, відчуття міри, знання психології людини, вміння професійно підготувати текст виступу тощо.

Природні якості аніматора - приємний, сильний голос, хороша дикція, здатність інтонувати процес мовлення (монотонність швидко втомлює), приємна зовнішність, почуття гумору.

Екстраверсія – товариськість, інтерес і потяг до людей, здатність швидко знаходити з ними емоційний контакт, завойовувати довіру. Зовнішня емоційність: врівноваженість, уміння володіти реактивністю інтелекту; здатність контролювати себе, не втрачати відчуття міри і такту й адекватно (в умовах відпочинку) реагувати на сигнали з аудиторії, створити приємну, комфортну, дружню атмосферу, атмосферу єднання, товариськості, радощів.

Імпровізація як найвища форма не лише вербальної, а й інших напрямів туристичної та рекреаційної анімації.

Форми вербальної анімації: монолог (висловлення своєї думки за допомогою слова), діалог (співставлення своєї думки і слова з думками і словами інших людей), бесіда (обмін своїми думками, відповідаючи на запитання ведучого), дискусія, диспут, творча зустріч.

Монологічні форми анімаційної діяльності: лекція (цілеспрямований, науковий виступ фахівця з тієї чи іншої проблематики, поданий у доступній формі зрозумілою для слухача мовою) і розповідь (оповідь, присвячена конкретній події, або фактам, об'єднаним однією подією).

Тема 6. Організація анімаційних шоу

Поняття шоу. Різновиди анімаційних шоу: сценічні шоу, технічні шоу. Характерні ознаки сценічних та технічних шоу. Мета шоу-програм. Найвідоміші сценічні та технічні шоу, що слугують факторами атракції туристів в усьому світі. Техношоу: космічні, авіаційні, автомобільні, морські шоу.

Поняття театралізації в анімаційних сценічних шоу туристсько-рекреаційних закладів. Способи театралізації анімаційних програм.

Різновиди сцени при розробці шоу-програм: сцена-арена, сцена-коробка, сцена-подіум, сцена-шашка, просторова сцена. Необхідність врахування матеріально-технічної бази анімаційних шоу.

Характеристика шоу: кафешантани, кафконси, кафе-театри, мюзик-холи, кабаре, вар'єте, фольклорні шоу країн світу.

Вихідні дані для вивчення теми

Шоу - вистава розважального характеру, основними засобами виразності якої є театралізація, танець, музика, яскрава сценографія, сценічний костюм, світло, звук, піротехнічні ефекти. Головна мета організаторів будь-якого шоу - це досягнення максимального рівня видовищності, привабливості.

Анімаційні сценічні шоу. Театралізація як основний засіб виразності сценічних шоу. *Театралізація* - це введення в анімаційну програму сюжетної лінії, побудованої на конфлікті певних сил або героїв, які уособлюють ці сили. *Форми:* кабаре, вар'єте, мюзик-холу, кафешантану, ревію, вистави, "капусника".

Класифікація анімаційних шоу: за ступенем театралізації: заходи з мінімальним ступенем театралізації і театралізовані вистави.

Основні характеристики анімаційного шоу: відкритість, лаконізм, мобільність, святковість, оригінальність, різноманітність.

Найрозповсюдженіші форми шоу: кабаре, вар'єте, меншою мірою - кафе-театр. Вар'єте "Мулен Руж", кабаре "Лідо", "Алькасар", "Крейзі хоре". Фольклорні шоу: в Океанії і Африці - шоу аборигенів, в арабському світі - чоловічі танцювальні шоу, родзинкою яких є танець зі спідницею; у Південній Америці - латиноамериканські шоу. Козацькі кінні шоу в Україні. Сценічні театралізовані шоу, що влаштовуються анімаційними командами туристично-рекреаційних закладів.

Тема 7. Свято як основа комплексної анімації. Карнавальна анімація

Поняття свята. Психологічні особливості впливу свята на людину. Різновиди свят: побутові (сімейні), релігійні, державні, календарні, свята казкових героїв і окремих професій, офіційні і неофіційні свята, сільські та міські свята, постійні та разові свята.

Народні свята як об'єкти культурно-пізнавального туризму. Відомі свята їжі та напоїв, свята квітів, тварин, екзотичні свята, релігійні свята як об'єкти атракції туристів.

Особливості організації карнавальної анімації. Найбільші та найцікавіші карнавали народів світу.

Вихідні дані для вивчення теми

Свято - складне суспільне явище, що уособлює собою життя кожної людини і суспільства в цілому. Свято - це комплексний захід, в якому як засоби виразності представлені музика, пісня, танець, слово, елементи театралізації, гра тощо. Усі ці види мистецтва презентують культуру народу в особливій образно-виразній формі.

Підходи до розуміння природи свята: свято виникає завдяки святковому стану душі людини (тобто календарне свято вторинне); свято або святковий настрій є конкретним відгуком кожної людини на святкову подію.

Види свят: побутові (сімейні), релігійні, державні, календарні, свята казкових героїв і окремих професій. Свята у формі змагань з традиційних автентичних видів ігор, наприклад: фестивалі вікінгів у Великобританії, Афіньський марафон (Греція), Апельсинові бої в Івреї (Італія), Біг биків в Памплоні (Іспанія), свято екстремалів «Піщаний марафон у Марокко», екзотичне свято - Ярмарок верблюдов в м. Пушкар (Індія), фестиваль лимонів у французькому м. Ментон (Франція).

Свята їжі і напоїв: (фестиваль Гаучо (Аргентина), фестивалі сиру в Голландії, Швейцарії, Франції, Великобританії, фестиваль шоколаду "Єврошоколад" в Перуджі (Італія), Львові (Україна), вегетаріанський фестиваль у Таїланді, ярмарок устриць в Ірландії, гастрономічні свята у Франції: фестиваль лимонів у Ментоні, фестиваль трюфелів в Альбі, фестиваль козячого сиру і тиждень смаку у Білеті, свято Шукрута в Альзасі, свято спецій, свято каштанів і грибів, фестивалі «Червоного вина» у Мукачеві (Україна) тощо.

Свята, пов'язані з природними явищами. Українське свято Купала, китайське свято середини осені або Обряд "місячних коржів", японське свято цвітіння сакури, індійське свято весни "Холі", свято перших плодів "Нквала" в африканському Свазіленді, фестиваль китів (ПАР), фестиваль океанів (Португалія), міжнародний День Гір у Непалі.

Свята урожаю. Свято "Томатина" (кульмінацією якого стає "битва помідорів") в іспанському містечку Бунол.

Свято квітів. Міжнародний фестиваль орхідей у Токіо.

Національні свята. День незалежності країни. День народження правлячого монарха країни. День Столиці країни (День міста). Новий рік. Французьке національне свято - День узяття Бастилії. Національні свята Японії:

Свято пробудження природи, Свято врожаю, Свято ліхтарів, свята дівчаток і хлопчиків. Свята національної культури в Україні: Сорочинський ярмарок, свято семи культур у м. Кам'янець-Подільський (Хмельниччина).

Релігійні свята. Найголовніші християнські свята: Різдво, Великдень, Свята Трійця. Найголовніші мусульманські свята: Маулід ан-набі (Мавлюд) - день народження пророка Мухамеда; Лейлят-аль-мірадж-ніч піднесення; Лейлят-аль-Бара'а - ніч всепрощення; Хадж - паломництво в Мекку; Ід аль-адха, чи Курбан-байрам - свято жертвних тварин.

Найголовніші буддійські свята: Вайшакха - день народження Будди; Дарма-віджая - свято поширення буддизму в світі; Драхма чакка - перша проповідь Будди після його просвітлення; День Нірвани - свято занурення в Нірвану; День народження Будди, чи Хана-мацурі - свято квітів; День Бодхи - свято просвітлення.

Важливі свята індуїстів: Крішнаджайян майтамі (День народження Крішни) і Равановамі (День народження Рами).

Найрозповсюдженіші форми анімаційних свят у межах туристично-рекреаційного закладу: свята казкових і міфологічних героїв (Свято Попелюшки, Свято Нептуна), свята природи (лісу, гір, моря, річки, квітки), народні свята (Купала, Масляна, Русалчин тиждень), релігійні свята розважального характеру (Миколая, Різдво, Пасха, Свято тіла Господня), календарні свята. Заходи одного дня (святкові акції): День природи, День іменинника, День цирку, День фантазера, День навпаки, Свято квітів. Купальські свята.

Карнавал - це святкове дійство, спрямоване на отримання насолоди від неформального спілкування в умовах гри, театралізації, більшої, ніж у повсякденному житті, свободи дій. "Вест-індійський карнавал" у Нью-Йорку, Карібана-карнавал" у Торонто, зимовий карнавал у Сент-Полі (США), карнавал в Ріо-де-Жанейро, карнавали на Кубі (Гавана), в Аргентині (Буенос-Айрес), на Ямайці (Кінгстоун).

КОНТРОЛЬНІ ТА ДОМАШНІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ СРС

Тема 1 Основи анімації в туризмі

1. Суть, значення і завдання організації анімації на ринку туристичних послуг.
2. Анімація як складова частина турпродукту.
3. Основні принципи організації анімації.
4. Типи анімації

Запитання для роздумів, самоперевірки, повторення:

1. У чому сутність туристської анімації?
2. Розкажіть про роль і значення анімаційної послуги як складової частини туристського продукту.
3. У чому полягає значення туристської анімації?
4. Які головні вимоги до організації анімаційної діяльності?
5. Що зумовило виникнення туристської анімації як масового індустріального явища наприкінці ХХ ст.?
6. Опишіть функції туристської анімації.
7. Назвіть і охарактеризуйте основні принципи організації процесу розваг.
8. Дайте визначення рекреаційної, туристської й готельної анімації.
9. Охарактеризуйте основні типи туристської анімації залежно від важливості, пріоритетності й обсягу анімаційних програм у загальній програмі подорожі.
10. Приведіть приклади анімаційних програм, у яких сполучалися б різні види анімації.

Рекомендована література

1. Бочелюк В.Й. Дозвіллезнавство Навчальний посібник. - К.: Центр навчальної літератури, 2006. - 208 с.
2. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с.
3. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с
4. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М. П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.
5. Михайліченко Г.І. Практика організації туристичних подорожей: навч. посібник. -К.:КНТЕУ, 2003р.-156 с.
6. Морозова Т. П. Художньо-масові форми дозвілля як продукт туристичної індустрії // Туристично-краєзнавчі дослідження: Збірник наукових статей. – Вип. 1: У 2 ч. – Ч. 1. – К.: КМ-Трейдінг, 1998. – С. 88-94.
7. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.

8. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І. Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.

Тема 2 Організація дозвілля в туристичних комплексах та готелях

1. Форми дозвілля в туристичних закладах.
2. Склад підрозділів, що організують дозвілля у готелі
3. Технологія створення й реалізації анімаційних програм

Запитання для роздумів, самоперевірки, повторення:

1. Яка технологія створення й реалізації анімаційних програм.
2. Охарактеризуйте чотири етапи розробки й проведення анімаційних програм.
3. Визначте специфічні закономірності функціонування анімаційної діяльності.
4. Які елементи включає технологічний процес створення анімаційних програм?
5. На які етапи можна розділити роботу по підготовці й проведенні тієї чи іншої анімаційної програми?
6. Як здійснюється реклама анімаційних програм?
7. Методика інформування про готельні анімаційні програми.
8. Охарактеризувати підрозділи, що організують дозвілля гостей у готелі.

Рекомендована література

1. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с.
2. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с
3. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М. П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.
4. Михайліченко Г.І. Практика організації туристичних подорожей: навч. посібник. -К.:КНТЕУ, 2003р.-156 с.
5. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.
6. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І. Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.
7. Петрова І. В. Дозвілля в зарубіжних країнах: Підручник. – К.: Кондор, 2005. – 408 с.
8. Сокол Т.Г. Основи туристичної діяльності: підручник. - К.: Грамота, 2006. - 264 с

Тема 3 Класифікація туристів. Особливості анімаційної роботи з туристами різних категорій

1. Форми роботи з різними віковими групами відпочиваючих
2. Анімаційні програми для дітей.

3. Анімаційні програми підліткам-школярам.
4. Анімаційні програми для людей середнього віку.
5. Анімаційні програми для людей похилого віку.

Запитання для роздумів, самоперевірки, повторення:

1. Визначте соціально-психологічні особливості молодіжного дозвілля.
2. Окресліть основні причини виникнення молодіжної субкультури.
3. Схарактеризуйте сучасні об'єктивні умови соціалізації молоді.
4. Визначте специфічні ознаки сучасного культурно-дозвіллевого середовища.
5. Схарактеризуйте сучасні позитивні тенденції розвитку культурно-дозвіллевого середовища.
6. Розповідайте про кращі форми анімаційної роботи з різними віковими групами відпочиваючих.
7. Як розділяються туристи за своїм відношенням до проведення дозвілля?
8. Як класифікують туристів за віком?
9. Назвіть типи туристів за їх відношенням до проведення дозвілля.
10. Назвіть особливості анімації для ініціативних туристів.
11. Назвіть особливості анімації для ініціативних туристів
12. Назвіть особливості анімації для активних туристів.
13. Назвіть особливості анімації для пасивних туристів.
14. Назвіть особливості анімації для туристів скептиків і буркунів.

Рекомендована література

1. Безпалько О. В. Молодь і дозвілля: Теорія, методика і практика роботи з підлітками та молоддю за місцем проживання / О. В. Безпалько, А. І. Годлевська, Г. О. Ірза, А. Й. Капська, О. Г. Карпенко // Український науково-дослідний ін-т проблем молоді. – К. : А.Л.Д., 2000. – 208с.
2. Бочелюк В.Й., Бочелюк В.В. Дозвіллезнавство. Навчальний посібник. - К.: Центр навчальної літератури, 2006. - 208 с.
3. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с.
4. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с
5. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М. П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.
6. Михайліченко Г.І. Практика організації туристичних подорожей: навч. посібник. -К.:КНТЕУ, 2003р.-156 с.
7. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.
8. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І. Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.

9. Сокол Т.Г. Основи туристичної діяльності: підручник. - К.: Грамота, 2006. - 264 с.

Тема 4 Організація спортивно-ігрової діяльності в туристичних підприємствах

1. Спортивно-пізнавальна анімація.
2. Спортивно-розважальна анімація.
3. Спортивно-оздоровча анімація.

Запитання для роздумів, самоперевірки, повторення:

1. Поясніть, чому спорт й анімація є основними елементами анімаційних програм. Приведіть приклади.
2. Охарактеризуйте основні форми спортивно-ігрової анімації.
3. Охарактеризуйте особливості спортивно-оздоровчих заходів: ігри на воді, аеробіка, заходи фітнес-центру, велоспорт, парусний спорт, верхова їзда, теніс, стрільба з лука.
4. Назвіть спортивні ігри в басейні.
5. Дайте класифікацію анімаційних програм по відновленню здоров'я.

Рекомендована література

1. Виженко О. Козацькі забави: Сценарії проведення театралізованих спортивно-розважальних дійств. — Т. : Підручники & посібники, 2004. — 64с.
2. Воловик А.Ф., Воловик В.А.. Педагогіка дозвілля: Підручник. — Х. : Харківська державна академія культури, 1999. — 332с.
3. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с.
4. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с
5. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М. П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.
6. Михайліченко Г.І. Практика організації туристичних подорожей: навч. посібник. -К.:КНТЕУ, 2003р.-156 с.
7. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.
8. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І.Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.
9. Сокол Т.Г. Основи туристичної діяльності: підручник. - К.: Грамота, 2006. - 264 с

Тема 5 Музично-пісенна та танцювальна анімація в туризмі

1. Форми музично-пісенної анімації в туризмі.
2. Музичні фестивалі, конкурси, концерти.
3. Танець як засіб анімації.
4. Анімаційно-танцювальні заходи в рекреаційних закладах.

5. Танцювально-ігрові програми. Формування танцювальних програм.
Практичне завдання. Сценарно-режисерська розробка музичної, танцювальної, комплексної програми (за вибором студента).

1. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с.

2. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с

3. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М. П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.

4. Михайліченко Г.І. Практика організації туристичних подорожей: навч. посібник. -К.:КНТЕУ, 2003р.-156 с.

5. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.

6. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І.Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.

7. Сокол Т.Г. Основи туристичної діяльності: підручник. - К.: Грамота, 2006. - 264 с

Тема 6 Організація видовищно-розважальних послуг

1. Види видовищно-розважальних послуг, їх розміщення і класифікація.

2. Структура видовищно-розважальних послуг.

3. Рекреаційні категорії видовищно-розважальних послуг.

4. Особливості садово-паркової анімації.

Запитання для роздумів, самоперевірки, повторення:

1. Розкрийте сутність парків та їх особливості.

2. Які основні завдання парків.

3. Класифікація парків.

4. Організація діяльності тематичних та громадських парків.

5. Назвіть особливості роботи тематичних парків.

6. Охарактеризуйте види парків за контингентом відвідувачів.

7. Охарактеризуйте види парків за ландшафтом.

8. Охарактеризуйте види парків за функціональним призначенням.

Рекомендована література

1. Завацький В.І., Цьось А.В., Бичук О.І., Пономаренко Л.І. Козацькі забави: Навчальний посібник. – Луцьк: Надстир'я, 1994. – 112 с.

2. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с.

3. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с

4. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М. П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.

5. Михайліченко Г.І. Практика організації туристичних подорожей: навч. посібник. -К.:КНТЕУ, 2003р.-156 с.

6. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.

7. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І.Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.

8. Сокол Т.Г. Основи туристичної діяльності: підручник. - К.: Грамота, 2006. - 264 с

Тема 7 Масові види дозвілля

1. Характеристика масових видів дозвілля в діяльності туристичного підприємства.

2. Організація послуг свят.

3. Персонал, обладнання та організація дискотеки.

3. Туристичні клуби та їх класифікація.

Запитання для роздумів, самоперевірки, повторення:

1. Дайте визначення «масові вистави».

2. Назвіть форми шоу-анімації.

3. Охарактеризуйте свято як базовий компонент комплексної анімації

4. Охарактеризуйте святкову культуру українців.

5. Охарактеризуйте карнавал як складову туристичної анімації.

6. Назвіть найбільші карнавали сучасності і вкажіть їх відмінності.

Рекомендована література

1. Байлик С.И. Вступление в анимацию гостеприимства: учеб. пособие. - Х.: Прапор, 2006. - 160 с.

2. Зайцев В. П. Режисура естради та масових видовищ. – К.: Дакор, 2003. – 304 с.

3. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с.

4. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с

5. Килимистий С. М. Дискотека як одна з популярних форм дозвіллевої діяльності // Збірник наукових матеріалів кафедри МКДД / Гол. ред. М. М. Поплавський. – К.: Мустанг, 1997. – С. 112-117.

6. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М. П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.

7. Обертинська А. П. Масові ігри і свята. – К.: Вища школа, 1980. – 180 с.

8. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.

9. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І.Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.

ПИТАННЯ ТА ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ ТА КОНТРОЛЮ ДОСЯГНУТИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

1. Роль і значення анімаційної послуги, як складової частини турпродукту.
2. Головні вимоги до організації анімаційної діяльності.
3. В чому полягає головна мета анімації в туризмі?
4. Форми роботи з різними віковими групами відпочиваючих.
5. Типи особистості туристів за їх відношенням до проведення дозвілля
6. Вплив національних особливостей туристів на розробку анімаційних заходів.
7. Основні види анімації.
8. Основні типи напрямків і програм туристської анімації.
9. Туристська анімація. Мета, завдання і роль анімації у підвищенні ефективності туристичної діяльності.
10. Функції туристської анімації. Адаптаційна, компенсаційна, стабілізуюча, оздоровча, інформаційна, освітня, рекламна функції туристської анімації.
11. Типологія анімації
12. Значення туристської анімації.
13. Передумови виникнення туристської анімації
14. Передумови розвитку туристської анімації.
15. Організація дозвілля зі стародавності до наших днів.
16. Розваги стародавніх греків.
17. Організація дозвілля в стародавніх римлян.
18. Проведення дозвілля в Середньовіччі.
19. Дозвілля на Русі із древніх часів до наших днів.
20. Туристська анімація сьогодні
21. Види анімації як елементи анімаційних програм.
22. Анімація в русі
23. Анімація через переживання.
24. Анімація через спілкування.
25. Анімація через заспокоєння.
26. Культурна анімація.
27. Творча анімація.
28. Рекреаційна анімація.
29. Анімація й спорт.
30. Ігри. Турніри. Чемпіонати.
31. Культурно-дозвіллеві програми.
32. Жива музика. Чарівні моменти. Дискотеки
33. Шоу-програми. Карнавали.
34. Бізнес-анімація. Ярмарки. Конференції. Презентації.
35. Особливості анімаційної роботи з туристами різних категорій.

36. Форми роботи з різними віковими групами відпочиваючих:
37. Правові аспекти організації дозвілля в закладах ресторанного господарства.
38. Організація спортивних видів розваг у закладах ресторанного господарства.
39. Організація ігор з грошовим виграшем у закладах ресторанного господарства.
40. Організація розважальних шоу-програм у закладах ресторанного господарства.
41. Дозвіллева діяльність як особистий вибір особистістю занять у вільний час.
42. Структура дозвіллевої діяльності.
43. Проблеми культурно-дозвіллевої діяльності.
44. Соціально-історичні особливості розвитку сучасної системи культурно-дозвіллевої діяльності.
45. Дозвілля молоді
46. Організація відпочинку як цілісний комплекс послуг.
47. Соціально-психологічні особливості культурно-дозвіллевого середовища.
48. Різноманітність форм проведення дозвіллевої діяльності.
49. Методика культурно-дозвіллевої діяльності.
50. Гра як складне соціально-психологічне явище.
51. Особливості сфери дозвілля.
52. Психолого-педагогічний ефект ігрової програми.
53. Організація дозвіллевої активності людей похилого віку.
54. Суб'єктивні і об'єктивні фактор, що безпосередньо впливають на технологію культурно-дозвіллевої діяльності.
55. Механізм впливу суб'єктивних і об'єктивних факторів на технологію культурно-дозвіллевої діяльності
56. Організація сімейного дозвілля.
57. Матеріальна база для забезпечення роботи анімаційної служби готелів та туристичного комплексу.
58. Модель спеціаліста туристичної анімації.
59. Основні вимоги до побудови анімаційних програм.
60. Організація роботи анімаційної служби туристського підприємства.
61. Розробка правил поведінки аніматорів.
62. Аналіз і контроль ефективності анімаційної діяльності.
63. Матеріальна база казино і особливості і склад казино.
64. Управлінська структура нічних клубів і казино.
65. Обслуговуючий персонал в казино. Основні вимоги до персоналу.
66. Ігри в казино, особливості їх проведення.
67. Підсистеми створення анімаційної програми.
68. Основні етапи технологічного процесу розробки анімаційної програми.

69. Критерії повноцінності дозвілля.
70. Фактори, які необхідно враховувати при розробці анімаційних програм.
71. Сутність спортивної анімації.
72. Основні види рухливих ігор, які аніматори застосовують у своїй діяльності з метою залучення туристів до активних дій.
73. Види аеробіки, які використовують в анімації туризму у відповідності до класифікації.
74. Планування анімаційних заходів з врахування вікових груп.
75. Рухливі ігри на дитячому майданчику.
76. Рухливі ігри в дитячому басейні.
77. Особливості екскурсійної анімації.
78. Азартні ігри, які пропонують сучасні ігрові заклади.
79. Матеріальна база для нормального функціонування ігрового закладу.
80. Загальні вимоги до підготовки персоналу ігрових закладів. Яку роль відіграють особистісні якості?
81. Сутність парків, їх особливість. Класифікація парків.
82. Організація діяльності тематичних та громадських парків.
83. Спортивно-пізнавальна анімація.
84. Спортивно-розважальна анімація.
85. Спортивно-оздоровча анімація.
86. Характеристика масових видів дозвілля в діяльності туристичного підприємства.
87. Персонал, обладнання та організація дискотеки.
88. Туристичні клуби та їх класифікація.
89. Сутність та мета діяльності ігрових закладів (ігрові будинки, казино, клуби, зали з ігровими автоматами);
90. Гра як різновид розваг. Сутність, значення та класифікація ігор.
91. Форми дозвілля в туристичних закладах.
92. Основні вимоги до побудови готельних анімаційних програм.
93. Анімаційні програми для дітей.
94. Анімаційні програми підліткам-школярам.
95. Анімаційні програми для людей середнього віку,
96. Анімаційні програми для людей похилого віку
97. Персонал, обладнання та організація дискотеки.
98. Туристичні клуби та їх класифікація.
99. Культурно-пізнавальні анімаційні програми
100. Пригодницько-ігрові анімаційні програми.
101. Аматорські анімаційні програми.
102. Видовищно-розважальні анімаційні програми.
103. Парки як сегмент індустрії дозвілля.
104. Роль і сутність анімаційних програм в інфраструктурі готелю.
105. Анімаційні послуги тематичних парків.

106. Бізнес-анімація (ярмарки, конференції, презентації тощо).
107. Розважальна анімація (дискотеки, шоу-програми, карнавали).
108. Вплив національних особливостей туристів на створення анімаційних програм.
109. Соціально-психологічні особливості молодіжного дозвілля.
110. Соціально-психологічні особливості студентського дозвілля.

Тестові завдання для підсумкового контролю

1. До культурно-розважальних підприємств належать:
 - а) казино; б) басейни; в) правильні обидві відповіді.
2. Туристична анімація:
 - а) це програма, призначена для підтримки основної туристичної послуги;
 - б) вид діяльності, спрямований на задоволення анімаційних потреб туриста; в) цільова туристична поїздка заради однієї анімаційної програми.
3. Рекреаційна анімація - це:
 - а) підтримка основної туристичної послуги і необхідні програми за обставин, обумовлених переїздами, затримками в дорозі, у разі негоди тощо;
 - б) різновид туристичної діяльності, що здійснюється у туристичному підприємстві (туркомплексі, готелі), на транспортному засобі; в) вид дозвіллевої діяльності, спрямований на відновлення духовних та фізичних сил людини.
4. Існують такі функції туристичної анімації:
 - а) адаптаційна, компенсаційна, стабілізуюча; б) оздоровча, інформаційна, вдосконалююча; в) правильні обидві відповіді.
5. Дозвілля - це:
 - а) сукупність занять у вільний час, за допомогою яких задовольняються безпосередні фізичні, психічні та духовні потреби в основному відновлювального характеру; б) це заняття у вільний час, за допомогою яких людина розвиває і реалізує свій творчий потенціал, бере участь у виробництві матеріальних і духовних цінностей, найбільш ефективно вдосконалює себе як особистість; в) вид дозвіллевої діяльності, спрямований на відновлення духовних та фізичних сил людини.
6. Більш піднесена діяльність - це:
 - а) цільові туристичні поїздки заради однієї анімаційної програми, чи неперервний анімаційний процес, розгорнутий у просторі у формі подорожі, переїзду від однієї анімаційної послуги (програми) до іншої, які знаходяться в різних географічних точках; б) вид діяльності у вільний час, який дає можливість повеселитися, відволікає від турбот (зняття психологічних стресів, перевантажень, втоми); в) заняття у вільний час, за допомогою яких людина розвиває і реалізує свій творчий потенціал, бере участь у виробництві матеріальних і духовних цінностей, найбільш ефективно вдосконалює себе як особистість.
7. Туристична анімація - це вид діяльності, спрямований на задоволення анімаційних потреб:

а) туриста; б) місцевих жителів; в) правильні обидві відповіді.

8. Додаткові анімаційні послуги в технологічних перервах - програми, призначені для підтримки основної туристичної послуги і необхідні за обставин, обумовлених:

а) переїздами та затримками в дорозі; б) негодою; в) правильні обидві відповіді;

9. До підприємств, для яких дозвілля є додатковою діяльністю, належать:

а) спортивно-видовищні; б) культурно-масові; в) туристичні.

10. До підприємств, для яких дозвілля - основний вид діяльності, належать:

а) промислові; б) культурно-масові; в) туристичні.

11. Вільний час - це:

а) час, який людина може використовувати на власний розсуд; б) час, який залишається на хобі, відпочинок тощо після роботи; в) частина позаробочого часу (у межах доби, тижня, року), що залишається у людини (групи, суспільства) за винятком непорушних, необхідних витрат часу.

12. Відпочинок виконує такі функції:

а) відновлювальну, розвиваючу, деморалізуючу; б) відновлювальну розвиваючу, розважальну; в) навчальну, релаксаційну, відновлювальну.

13. Метою функціонування аматорських об'єднань є:

а) чаювання і вечори відпочинку; б) об'єднання людей на базі культурно-дозвіллевих закладів завдяки спільності інтересів і захопленню; в) реалізація спільних інтересів.

14. Соціальний ефект від дозвілля:

а) раціоналізація вільного часу населення, розширення духовних і фізичних здібностей населення; б) вирішення соціальних проблем суспільства; в) посилення взаємодії між різними прошарками суспільства.

15. Особливості культурно-дозвіллевої діяльності:

а) примусовість, обов'язковість та платність; б) свобода вибору, добровільність, активність; в) можливість організації лише на території туристичних закладів.

16. Спортивні анімаційні програми передбачаються для туристів:

а) які займаються тим чи іншим видом спорту, або для тих, які приїхали у спортивно-туристичний комплекс для занять спортом з певною системою тренувань у поєднанні з відпочинком; б) любителів спорту та активного відпочинку, для яких туркомплекс - це єдине місце і можливість відновлення сил та здоров'я через активні фізичні навантаження в умовах чистої природи та чистого повітря; в) правильні обидві відповіді.

17. Спортивно-пізнавальні програми базуються на залученні туристів до:

а) культурно-історичних та духовних цінностей нації, країни, місцевого населення; б) активного руху за допомогою веселих конкурсів та спортивних змагань; в) духовних цінностей у процесі активного відпочинку.

18. Видовищно-розважальні програми повинні включити:

а) святкові заходи, конкурси, фестивали, карнавали, тематичні дні, ярмарки; б) святкові заходи, екскурсії, конкурси, фестивали, карнавали, тематичні дні, ярмарки; в) походи, святкові заходи, конкурси, фестивали, карнавали.

19. Пригодницько-ігрові програми базуються:

а) на зустрічі туристів із цікавим, хвилюючим та незвичайним; б) на залученні туристів до культурно-історичних та духовних цінностей нації, країни, місцевого населення; в) на залученні туристів до творчості, змагання у виготовленні місцевих виробів, що викликає у них цікавість до національних особливостей місцевого населення.

20. Любительські (творчо-трудова) анімаційні програми базуються:

а) на залученні туристів до культурно-історичних та духовних цінностей нації, країни, місцевого населення; б) на зустрічі туристів із цікавим, хвилюючим та незвичайним; в) на залученні туристів до творчості, змагання у виготовленні місцевих виробів, що викликає у них цікавість до національних особливостей місцевого населення.

21. Ініціативні туристи - це:

а) люди, які у повсякденному житті практично не мають часу на дозвілля і навіть вільний час використовують з максимальною користю для справи;

б) туристи, які мають лише одне хобі (колекціонування, конструювання, модулювання тощо); в) туристи, які заздалегідь планують як робочі дні, так і відпустки, тому ідеї щодо організації дозвілля будуть належати їм.

22. «Вузькоспеціалізовані» - це туристи:

а) які заздалегідь планують як робочі дні, так і відпустки, тому ідеї щодо організації дозвілля будуть належати їм; б) які мають лише одне хобі (колекціонування, конструювання, модулювання тощо); в) яким подобаються домашні форми відпочинку.

23. Програми, передбачені для активних туристів:

а) побудовані з максимальною рухливою активністю; б) які включають ігри на пляжі, вечірні шоу і відеотеку; в) правильні обидві відповіді.

24. До основних факторів, які впливають на вибір спортивно-ігрових анімаційних програм, не належать:

а) наявність вільного часу; б) національність; в) спосіб життя людини.

25. Розваги, які передбачені на лайнерах з короткостроковим перебуванням на морі?

а) казино, магазини, більярд, кімнати сміху; б) дискотеки, ігрові зали, кафе, боулінг; в) крамнички, тренажерні зали, театр.

26. Значення розваг для відпочиваючих:

а) засіб дозвілля, спілкування, відпочинку; б) отримання задоволення, зняття нервового напруження, формування світосприйняття; в) правильні обидві відповіді.

27. Назвіть стандартні форми дозвілля на сучасних судах:

а) ресторани, бари, басейни, дискотеки, розважальні центри.

б) кінотеатри, казино, міні-поле для гольфу, волейбольна площадка.

- в) правильні обидві відповіді.
28. Що таке атракції у круїзі ?
- а) система розваг і заходів, які спрямовані на те, щоб сформувати позитивне враження у туриста від круїзу;
- б) це те, для чого людина залишає свій дім і вирушає в круїз;
- в) одна із найголовніших складових круїзу.
29. Які приміщення призначені для організації розваг на лайнері ?
- а) зала, ігрова, кафе, кіноконцертні зали;
- б) вітальня, вестибюль, фойє;
- в) правильні обидві відповіді.
30. Які розваги передбачені на лайнерах з короткостроковим перебуванням на морі?
- а) казино, магазини, більярд, кімнати сміху;
- б) дискотеки, ігрові зали, кафе, боулінг;
- в) крамнички, тренажерні зали, театр.
31. Значення розваг для відпочиваючих:
- а) засіб дозвілля, спілкування, відпочинку;
- б) отримання задоволення, зняття нервового напруження, формування світосприйняття;
- в) правильні обидві відповіді.
32. За територіальними ознаками парки поділяються на:
- а) спеціалізовані, багатофункціональні;
- б) державні, парки штатів (округів, земель), міські;
- в) міські, заміські;
- г) тематичні, громадські.
33. За функціональними ознаками парки поділяють на:
- а) міські, заміські;
- б) тематичні, громадські;
- в) спеціалізовані, багатофункціональні;
- г) спортивні, дитячі, зоологічні.
34. Головною особливістю тематичних парків є:
- а) підпорядкування всіх складових парку певній темі;
- б) кваліфікований персонал та відповідна якість роботи;
- в) створення з урахуванням особливостей місцевого ландшафту;
- г) постійні технічні вдосконалення.
35. Ідея космічного виховання М. Монтессорі передбачає:
- а) добровільний вибір людиною виду розваг;
- б) попередня підготовленість особистості до споживання розваг;
- в) усунення фізичної та психічної втоми;
- г) виховання малят у безпосередньому контакті з природою.
36. Головною функцією парків є:
- а) захист флори і фауни;
- б) збереження пам'яток історії та культури рідного краю;
- в) розвиток та виховання особистості;

г) правильні всі відповіді.

37. Фасилітаційний підхід передбачає:

- а) створення сприятливих умов для навчання;
- б) єдність усіх елементів паркової території;
- в) поєднання різних форм та видів дозвілєвої діяльності;
- г) увага до творчої активності дитини.

38. До тематичних парків не належать:

- а) зоопарки;
- б) парки атракціонів;
- в) пейзажні парки;
- г) аквапарки.

39. Природознавчі музеї - це:

а) музеї, що спираються у своїй діяльності на знання із галузі природознавства: біологічні, ботанічні, зоологічні, геологічні, екологічні та інші музеї;

б) музеї, що збирають, вивчають, зберігають та експонують, пам'ятки образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва: музеї скульптури, музеї прикладного мистецтва;

в) правильні обидві відповіді.

40. Історичні музеї - це:

а) науково-освітні установи, що збирають, вивчають, зберігають, експонують та популяризують документальні, речові, образотворчі, архітектурні та інші пам'ятки, які відображають історію розвитку людського суспільства: археологічні, етнографічні, нумізматичні, воєнно-історичні та інші музеї;

б) музеї, що збирають, вивчають, зберігають та експонують, пам'ятки образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва: музеї скульптури, музеї прикладного мистецтва;

в) правильні обидві відповіді.

41. Технічні музеї - це:

а) музеї, пов'язані із технічними науками, виробництвом: технічні, авіації, автотранспорту, зв'язку та ін.;

б) музеї, що збирають, вивчають, зберігають та експонують, пам'ятки образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва: музеї скульптури, музеї прикладного мистецтва;

в) правильні обидві відповіді.

42. За своїм профілем музеї поділяються на:

- а) історичні, археологічні, краєзнавчі, природничі, літературні;
- б) археологічні, краєзнавчі, природничі, суспільні, літературні;
- в) мистецькі, міські, краєзнавчі, природничі, літературні.

43. Головною відмінністю музеїв від інших закладів культури є те, що:

- а) основна форма їх діяльності - це експозиція, виставка;
- б) основна форма їх діяльності - це наочність експонатів;
- в) основна форма їх діяльності - це експозиція.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СРС

СРС оцінюється в межах комплексної оцінки знань, виходячи із видів роботи та критеріїв оцінювання з урахуванням особливостей навчальної дисципліни, обсягу годин, що відведені навчальним планом.

Самостійна (індивідуальна) студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Критеріями оцінювання є:

при усних відповідях: повнота розкриття питання, логіка викладання, культура мови, емоційність та переконаність, використання основної та додаткової літератури (підручників, навчальних посібників, журналів, періодичних видань тощо), аналітичні міркування, вміння робити порівняння, висновки;

при виконанні письмових завдань: повнота розкриття питання, цілісність, системність, логічна послідовність, вміння формулювати висновки, акуратність оформлення письмової роботи, підготовка матеріалу за допомогою комп'ютерної техніки та інших технічних засобів.

Критерії оцінювання відповіді студента на семінарському занятті

оцінка «відмінно» – вичерпна відповідь на питання семінарського заняття. Студент відповідає логічно, послідовно, систематично. Відповідь свідчить про глибоке знання матеріалу. Студент опанував основну й додаткову літературу з теми, рекомендованої планом семінарського заняття. Доповідає впевнено, творчо, у доповіді виявляє науковий підхід, не підглядає у конспект, доцільно використовує терміни, правильно пояснюючи їх. Правильно відповідає на більшість питань викладача та учасників семінарського заняття;

оцінка «добре» – студент виявляє досить повні знання матеріалу, не припускається у своїй відповіді суттєвих неточностей, засвоїв основну літературу, рекомендовану планом. Дає відповіді на питання викладача та учасників семінарського заняття.

Доволі часто під час відповіді користується конспектом;

оцінка «задовільно» – студент виявляє знання матеріалу в обсязі, достатньому для подальшого навчання і роботи за спеціальністю. Доповідач сильно «прикутий» до конспекту, припускається помилок. Матеріал не повно розкриває проблему. Відповідає на поставлені запитання з помилками, однак спроможний зі сторонньою допомогою виправити їх;

оцінка «незадовільно» – студент відповідає, читаючи з конспекту, без допомоги якого у матеріалі орієнтується слабо, допускає принципові помилки. Відповідає на поставлені запитання тільки зі сторонньою допомогою. Матеріал не розкриває проблему; студент читає з конспекту, матеріал відповіді студента розкриває проблему поверхово чи фрагментарно. На запитання викладача та студентів відповісти не може.

Оцінювання тестових завдань

Студентом надані правильні відповіді на:

0–25 % тесту – оцінка «незадовільно»;

26–50 % тесту – оцінка «задовільно»;

51–75 % тесту – оцінка «добре»;

76–100 % тесту – оцінка «відмінно».

Оцінювання за чотирибальною системою

оцінка «відмінно» – студент повно і всебічно розкриває питання теми, винесені на самостійне опрацювання, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну точку зору стосовно відповідної теми і може аргументовано її доводити;

оцінка «добре» – загалом рівень знань студентів відповідає викладеному вище, але мають місце деякі упущення при виконанні завдань, винесених на самостійне опрацювання, обґрунтування неточні, не підтверджуються достатньо обґрунтованими доказами;

оцінка «задовільно» – студент розкрив питання, винесені на самостійне опрацювання, в загальних рисах, розуміє їх суть, намагається робити висновки,

але при цьому припускається грубих помилок, матеріал викладає нелогічно і не самостійно;

оцінка «незадовільно» – студент не в змозі дати відповідь на поставлене запитання або відповідь неправильна, студент не розуміє суті питання, не може зробити висновки.

Розподіл вагових коефіцієнтів оцінювання навчальної дисципліни «Організація туризму (Організація анімаційної діяльності)»

Лекційні, семінарські (практичні) заняття	Контрольний захід (контрольна робота)
Середнє арифметичне оцінок за національною шкалою	оцінка за національною шкалою
$k_1 - 0,6$	$k_2 - 0,4$

**Самостійна та індивідуальна робота інтегрована з аудиторною.*

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Інтервальна шкала	Оцінка в балах за шкалою ECTS	Оцінка ECTS	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою для екзамену
4,51-5,00	90 – 100	A	Високий (творчий)	відмінно
4,01-4,50	82-89	B	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре
3,51-4,00	75-81	C		
3,16-3,50	69-74	D	Середній (репродуктивний)	задовільно
2,51-3,15	60-68	E		
1,51-2,50	35-59	FX	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно з можливістю повторного складання
0,00-1,50	0-34	F		незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабарицька В. Екскурсознавство і музеєзнавство: Навчальний посібник/ В.Бабарицька, А.Короткова, О.Малиновська. - Альтерпрес, 2007
2. Бабарицька В. К., Малиновська О. Ю. Менеджмент туризму. Туроперейтинг /В. К. Бабарицька. - 2007 р. - 288 с
3. Байлик С.И. Вступление в анимацию гостеприимства: учеб. пособие. - Х.: Прапор, 2006. - 160 с.
4. Бочелюк В.Й. Дозвіллезнавство Навчальний посібник / В.Й.Бочелюк. - К.: Центр навчальної літератури, 2006. - 208 с.
5. Зайцев В. П. Режисура естради та масових видовищ. – К.: Дакор, 2003. – 304 с.
6. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні: навч. посіб. /В. Ф. Кифяк.. - Чернівці: Книги - ХХІ, 2003. - 300 с.

7. Кифяк В. Ф. Організація туризму: Навч. посібник. Реком. МОНУ для студ. ВНЗ / В. Ф. Кифяк. – Чернівці : Книги-XXI, 2011. - 344 с.
8. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. – К.: В-во ФПУ, 2007. – 188 с.
9. Килимистий С. М. Дискотека як одна з популярних форм дозвілєвої діяльності // Збірник наукових матеріалів кафедри МКДД / Гол. ред. М. М. Поплавський. – К.: Мустанг, 1997. С. 112-117
10. Любіцева О.О. Методика розробки турів: навч. посіб О.О. Любіцева. - К.: Альтерпрес, 2003. - 104 с
11. Мальська М.П. Міжнародний туризм і сфера послуг: підручник / М.П. Мальська, Н.В. Антонюк, Н.М. Ганич. - К.: Знання, 2008 р. - 661 с
12. Мальська М. П. Організація та планування діяльності туристичних підприємств: теорія та практика: Навч. посібник / М.П. Мальська, О.Ю. Бордун. - К.: ЦУЛ, 2012. - 248 с.
13. Мальська, М.П. Туристичний бізнес: теорія та практика: Підручник. Затверджено МОНУ для студ. ВНЗ /М.П.Мальська, В.В.Худо. – 2-ге видання, перероб. та допов. - К.: ЦУЛ, 2012. - 368 с.
14. Михайліченко, Г. І. Основи туризмознавства: опорний конспект лекцій /Г.І. Михайліченко. - К.: КНТЕУ, 2011. – 75 с.
15. Михайліченко Г.І. Практика організації туристичних подорожей: навч. посібник / Г.І.Михайліченко. -К.:КНТЕУ, 2003р.-156 с.
16. Морозова Т. П. Художньо-масові форми дозвілля як продукт туристичної індустрії // Туристично-краєзнавчі дослідження: Збірник наукових статей. – Вип. 1: У 2 ч. – Ч. 1. – К.: КМ-Трейдінг, 1998. – С. 88-94.
17. Організація готельного господарства: Навчальний посібник/ Головка О.М., Кампов Н.С., Махлинець С.С., Симочко Г.В. ; заз аг. ред. Головка О.М. – К.: Кондор – Видавництво, 2012. – 338 с.
18. Організація туристичних подорожей: навч. посіб. / Г. І.Михайліченко, А.Ю Єроменко. – К.: Київ. нац. торг. екон. Ун-т, 2011. – 392 с.
19. Сокол Т.Г. Основи туристичної діяльності: підручник. - К.: Грамота, 2006. - 264 с

Інформаційні ресурси

- http://pidruchniki.ws/15840720/kulturologiya/muzeyeznavstvo_-_rutinskiy_my
http://pidruchniki.ws/13560615/kulturologiya/organizatsiya_ekskursiynoyi_spravi_muzeyah_praktitsi_kulturologichnogo_turizmu
http://pidruchniki.ws/10560412/kulturologiya/klasifikatsiya_ekskursiy
http://pidruchniki.ws/10611207/kulturologiya/tehnologiya_rozrobki_ekskursiyi
http://pidruchniki.ws/14940511/kulturologiya/tehnologichni_osnovi_provedennya_ekskursiyi
http://pidruchniki.ws/12590605/kulturologiya/naochnist_element_provedennya_ekskursiyi
http://pidruchniki.ws/11570718/kulturologiya/hronologichni_osoblivosti_provedennya_ekskursiyi_pauzi_ekskursiyi

Для нотаток

Навчально-методичне видання

Організація туризму (Організація анімаційної діяльності)

Методичні рекомендації
Укладачі: *О.В.Касинець, Н.С.Кампов*

Тираж 10 пр.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої
продукції ДК № 4916 від 16.06.2015 р.

Редакційно-видавничий відділ МДУ,
89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26